27 Απριλίου 2009

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (15)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

τες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός

Σ

Ο Κύριος μας γνωστοποιεί ποιος έμπρακτα τον αγαπά: «Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς εκείνος εστιν ο αγαπών με. Ο μη αγαπών με ου τηρεί τους λόγους μου» (Ιω. ιδ΄ 21, 24). Η τήρηση, λοιπόν, των εντολών επισφραγίζει την έμπρακτη αγάπη μας προς το Χριστό. Είναι η επίμονη άρνηση των εμπαθών πράξεων και σκέψεών μας. Είναι η άρνηση του παραλόγου, της παρά φύση ζωής, του παλαιού ανθρώπου, που είναι η πλήρης παραχάραξη της προσωπικότητας που περιείχε το πρωτόκτιστο κάλλος του «κατ΄ εικόνα και ομοίωσιν».

Εάν ο σκοπός της δικής μας δημιουργίας είναι η εκπλήρωση του «ενοικήση εν ημίν

ο Θεός και εμπεριπατήσει και έσται ημίν εις Πατέρα ημείς δε υιοί και θυγατέρες», ποια πρέπει να είναι η δική μας αναστροφή και όλες μας οι ενέργειες;

Επειδή δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στον πρωταρχικό μας στόχο, τουλάχιστο ας κρατήσουμε τη μετάνοια, που η θεία παναγαθότητα μας χάρισε για να επαναφέρουμε σχετική ισορροπία.

Άρα η τήρηση των εντολών ως νομοθεσία δεν είναι κυριαρχική απαίτηση δεσπότη προς υποτελείς, αλλά επείγουσα αναγκαιότητα αρρώστων και μελλοθανάτων που έχουν ανάγκη ανάρρωσης και θεραπείας. Εάν κατά τη Γραφή «ψυχή η αμαρτάνουσα αυτή αποθανείται» (Ιεζ. ιη’ 4) και « εν σώματι καταχρέω αμαρτίας Θεός ουκ εισελεύσεται» (πρβλ. Σοφ. Σολ. α’ 4) επιβάλλεται απαραίτητα η εφαρμογή των εντολών ως του απόλυτου μέσου για τη σωτηρία. (περισσότερα...)